

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Іванець Михайло Іванович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають статтям 3, 8, 9, 19, 22, частині першій статті 55, статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними), приписи пунктів 1, 5 частини шостої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України).

Автор клопотання стверджує, що оспорювані приписи ЦПК України суперечать принципу верховенства права, порушують його право на судовий захист, у тому числі „право звернутися до суду з касаційною скаргою на постанову апеляційного суду“, а також право будь-якими незабороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень та протиправних посягань, зокрема, право власності, гарантоване статтею 41 Конституції України. На його думку, „заборона державою касаційного оскарження судового рішення, прийнятого на користь іншої сторони, при тому, що негативне для неї рішення може бути оскаржено у касаційному порядку – є порушенням мого права на процесуально рівний, змагальний, вільний від дискримінації і законодавчого шахрайства доступ до суду (частина друга статті 55 Конституції України)“.